

Arrest

nr. 86 660 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 24 januari 2012, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt :

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25.07.2011 werd ingediend door:

Naam: B.

Voorna(a)m(en): H.

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de bepalingen van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg, de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Artikel 40ter, tweede lid, 2° stelt verder duidelijk dat 'de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsel, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking worden genomen';

Betrokkene legt als bewijs van de bestaansmiddelen een uitkering van het OCMW van haar Belgische partner voor. Betrokkenen voldoen dus niet aan de hierboven vernoemde voorwaarden.

Ook het voorgelegde inkomen van betrokkene zelf is niet toereikend genoeg om aan de vereiste voorwaarden te voldoen.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt :

Schending van artikel 40ter, 2de lid, 2° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de Wet van 8 juli 2011.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat bij de aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg, deze Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 40ter, 2de lid, 2° als volgt:

"De middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking worden genomen. "

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster als bewijs van de bestaansmiddelen van haar partner een bewijs van uitkering van het OCMW meedeelt zodat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 40ter, 2de lid, 2° van de Wet van 15.12.1980.

Er wordt eveneens gesteld dat de voorgelegde inkomsten van verzoekster zelf niet toereikend genoeg zijn om aan /de voorwaarden te voldoen. Verzoekster stelt dat zij nooit documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat haar Belgische partner een OCMW-uitkering ontvangt.

Verzoekster stelt dat zij integendeel de arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur met een beding van proeftijd d.d. 2.5.2011 tussen het OCMW van Morsel en haar partner M. B. heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij als werkmans door het OCMW van Morsel werd aangenomen voor onbepaalde duur.

Door verzoekster werden de betalingsfiches van haar partner meegedeeld waaruit blijkt dat hij een netto inkomen heeft van 1337,72 € per maand.

De partner van verzoekster ontving dus een loon uit tewerkstelling.

De partner van verzoekster ontving dus zeker geen betalingen die opgesomd worden in artikel 40ter, 2de lid, 2°, nl. een leefloon, een aanvullende gezinsbijslag, een financiële maatschappelijke dienstverlening en evenmin gezinsbijslagen.

Verder wordt het feit dat de partner van verzoekster geen leefloon van het OCMW ontving, aangetoond door het feit dat verzoekster zelf een arbeidsovereenkomst dienstencheques afsloot bij N.V. ACTIEF op 2.3.2011 voor onbepaalde duur en dat verzoekster hiervoor een loon ontving zoals blijkt uit de loonbrieven van augustus tot en met december 2011. Indien de partner van verzoekster een leefloon

van het OCMW zou ontvangen hebben, quod non, zou dit leefloon afgeschaft worden tengevolge van de inkomsten uit arbeid van verzoekster.

De bestreden beslissing werd dan ook ten onrechte genomen."

2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij als volgt :

"In een eerste en enig middel stelt verzoekster een schending voor van artikel 40ter, 2° lid, van de vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat zij nooit documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat haar partner een OCMW uitkering ontvangt. Ze zou daarentegen een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur met een beding van proeftijd d.d. 2.5.2011 tussen het OCMW van Mortsel en haar partner hebben neergelegd waaruit blijkt dat hij als werkmans door het OCMW van Mortsel werd aangenomen voor onbepaalde duur.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het administratieve dossier wel degelijk een schrijven blijkt van het OCMW Mortsel, d.d. 22 december 2010, gericht aan verzoeksters partner, de heer M.(...), waarin uitdrukkelijk het volgende blijkt: "U deed een aanvraag leefloon of de beslissing gebeurt van ambtswege. (...) u voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor het leefloon (...)

Het comité beslist om vanaf 01/12/2010 leefloon categorie B (alleenstaande persoon) aan te passen naar leefloon categorie A (samenwonende persoon) omdat uw vriendin, H. B. (...), bij u is komen wonen. (...)"

Verzoekster kan derhalve niet gevolgd worden waar zij stelt dat nergens uit het administratieve dossier zou blijken dat haar partner leefloon heeft genoten.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zieh bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. (...)"

Uit deze bepaling blijkt dat middelen verkregen uit aanvullende bijstandsstelsel, zijnde leefloon niet in aanmerking wordt genomen voor de beoordeling van stabiele toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

De verwerende partij heeft voorts de eer op te merken dat uit het administratieve dossier geen enkele arbeidsovereenkomst blijkt tussen verzoeksters partner en een of andere werknemer. Er blijken enkel overeenkomsten te zijn voorgelegd tussen verzoekster zelf en Actief nv en enkele betalingsfiches ten aanzien van verzoekster zelf. In de beslissing blijkt dat ook hiermee rekening werd gehouden. De beslissing stelt hieromtrent het volgende:

" (...) Ook het voorgelegde inkomen van betrokkene zelf is niet toereikend genoeg om aan de vereiste voorwaarden te voldoen. (...) "

Een schending van artikel 40ter, 2^e lid, van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoekster stelt, zij wel degelijk een stuk heeft overgemaakt met betrekking tot de berekening van het leefloon van haar partner, gedateerd op 22 december 2010. Evenwel blijkt dat ook een stuk werd overgemaakt uitgaande van het OCMW van de stad Mortsel, met als hoofding "Resultaat afgesloten berekeningen [... M.B.]" waarin melding wordt gemaakt van de prestaties, door de partner van verzoekster, voor de maanden 1 mei 2011 tot en met 1 september 2011 aan een nettoloon van 1361,70€ (met uitzondering van de prestaties voor de maand mei : 1341,28€). De in deze berekeningsstaat vermelde bedragen verschillen dermate van het bedrag van het leefloon (493,54€ per maand) dat een zorgvuldig bestuur ze niet zou kunnen beschouwen als betrekking hebbend op het leefloon dat aan verzoeksters partner werd uitgekeerd. De verwerende partij kon derhalve niet zonder meer verwijzen naar de "uitkering van het OCMW van haar Belgische partner" teneinde te oordelen dat betrokkene niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

2.4. Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 24 januari 2012, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS